

HEVES ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI-DÍJ:

Egész évre . . . 8 kor. Negyed évre . . . 2 kor.
Fél évre . . . 4 kor. **Egyes szám 20 fillér.**
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

MACZKY EMIL.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Heves és Vidéke” szerkesztőségéhez, az előfizetési és hirdetési díjak, valamint nyilttéri közlemények a „Heves és Vidéke” kiadóhivatalához címzendők.

Tisztviselők.

Nagy szociális bajnak orvoslására nagy tény következett be, jövő évi költségvetésbe az állam sok milliónyi új tételt vett be azon célból hogy abból tisztviselők fizetését emelje. Általános, nagyméretű fizetésemelésről van szó, mely sok panaszkodó száját fog elhaltatni. sok keserűséget fog eloszlatni. Lukács László pénzügyminiszternek, a száraz számok, száraz főmarsiálljának hervadhatatlan érdeme, hogy megteremtette ezt a reformot, melyet évtizedek óta sürgettek nem csak a nyomott anyagi helyzetben szinylődő állami hivatalnokok hanem a humánus közvélemény is.

Mindazonáltal ne ragadtassuk el magunkat az elért eredmény által. Marad még nagyon sok tennivaló a fizetésemelés megtörténte után is az állami tisztviselők fizetésének rendezése terén. A reform bizony nem elégít ki minden érdeket. Így hogy többet ne említsek a bírák fizetése még ezután is kvalifikációjukhoz hivatásukhoz és társadalmi állásukhoz mérten még mindig felette alantós marad. A máskülönbben örvendetes tény, hogy a jövő évi költségvetésben egyedül az igazságügyi tárcánál

tudták a kiadások csökkentését elérni, annál nyomasztóbb konzekvenciával jár a bírói karra nézve, mert a redukció bizony az ő bőrükre ment. De nemesak a magyar bírói kar van így, számos osztálya a diplomás államhivatalnokoknak szinylődik hasonló helyzetben.

Ezért tenni kell még ezután is ezen a téren. Mert jól vegyék figyelembe az intézőkörök az eddigi rossz fizetések a kishivatalnokok óriási seregét már a szociáldemokrácia karjaiba kergették s ezért szinte a magyar állam biztonsága érdekében történt most ez a fizetésjavítás.

Anyagi érdek szempontjából most élénken sajnálják a törvényhatósági és községi tisztviselők, hogy még nem következett be a közigazgatás állomásítása. Igaz, hogy sokhelyütt sok történt már a törvényhatósági és községi tisztviselők javadalalmazásának kiegészítése érdekében, mégis a nagy többség még mindig a tiz-husz év előtt megállapított nyomoruságos fizetésekkel teng. Ezek a tisztviselők csak olyan nagy számmal s olyan fontos hatáskörrel bírnak mint a az államiak, ezeknek jólétéről gondoskodni tehát éppen olyan fontos kötelesség mint aminő

az államhivatalnokok javadalalmazásának kiegészítése volt. Nem mondjuk, hogy a törvényhatóságokban és községben nincs meg ehhez a jóakarát, de hiányzik itt az egyöntetűség az egyszerre való cselekvéshez szükséges rendezettség. Ezért helyesen tennék a községi és törvényhatósági tisztviselők ha ebben az irányban szervezkednének s egyöntetűen megállapodnának, hogy a bizonyos munkakört betöltő törvényhatósági és községi tisztviselőket mindenütt az országban milyen fizetés illet. E tervezetet aztán nyujtsák be a törvényhatóságokhoz melyek bizonyára meg fogják találni a fizetés rendezés egyöntetűségének és egyformaságának módját.

Es tökéletlen lenne közleményünk, ha e helyen meg nem emlékeznénk a magántisztviselőkről, akik nagy általánosságban jóval kisebb fizetésért kimerítőbb munkát végeznek, mint a köztisztviselők s emellett nyugdíjuk sines. Ez az osztály csak úgy segíthetne a maga baján, ha tömörülne, szervezkedne. Sajnosan nélkülözük azonban a magántisztviselőknél az összetartozandóság érzetét, csak a maguk bajával törődnek, az összeség baja őket nem érdekli.

HEVES ÉS VIDÉKE TÁRCÁJA.

Hóban.

Megyünk esőndesen összebujva,
S köröttünk egyre hull a hó,
Halvány arca tüzesre gyulva
S a kedve oly vidám, bohó.

II.

De szép a tél! — nevet vidáman
S a hó is olyan lágy, fehér,
Mint a lángmenyasszony ruhája,
Melynek uszálya földre ér . .

III.

Ugy-e? Ugy-e? — nevet vidám
S hozzám simul mosolygva ő —
S én azt gondolom, hogy e hó itt
Olyan, miként a szemfedő . . .

PAKOTS JÓZSEF.

A gödölyei csendélet.

A gödölyei vásár téren két mézárászék volt egymással szemben. Balogh Kálmáné az egyik Herceg Józsefé a másik. A nagytudományu városi főmérnök nem mérhette

volna a két üzlet helyiséget jobban egymás ellenébe, így aztán Balogh Kálmán uram csakugyan nem tehetett arról, hogy az ajtófélfához dülve akaratlanul is megszámlálta Hercegh uram vevőit s viszont Hercegh uram sem volt hibás, hogy a vágás közben is betéve tudta Balogh vásárlóinak számát. Hogy ilyen körülmények között nem a legjobb barátságban éltek azt remélem senki sem fogja esodálni.

Egy szép napon nagyot gondolt Balogh uram. A gondolkozás eredményét Balogh urnak legnagyobb örömeére másnap a Hercegh szomszéd hűledezve vette észre. Balogh címtáblájának ökörfejen ugyanis egy új szép ezüst lánc logott. Hercegh uram azonban ezt egy ezresért sem hagyta volna annyiban, még aznap éjjel aranyból festett olyat. S hogy Balogh szomszéd a gyémántra nem licitált, annak az a sajnálatos körülmény volt az oka, hogy Mázoló ur, a festő ennek a színnek a létezését minden ellenkezés ellenére kereken tagadta. Szörnyen bántotta az Balogh urat de szive repesett örömeiben arra a gondolatra, hogy most olyat tesz, amiben Hercegh szomszéd nem utánozhatja őt.

Elhatározta, hogy megnősül (Hercegh uram t. i. az ötvenes éveket járta.)

Meg is nősült. Csakhogy megint elszámította a dolgot. Mert nem azért volt Hercegh uram mézárász, — még ha hetven

esztendő lett volna is, — hogy ne kapjon asszonyt, — ha akar! Az előzmények után pedig Hercegh uram akart. Bár a legfájdalmasabb oldalon érte a támadás és elvének ellenére kellett ezt tennie, azért semmivel sem hozott csunyább asszonyt a házhoz, mint Balogh ur. Az ifju asszonykák pedig csak abban különböztek egymástól, hogy az első szöke, a másik koromfekete volt.

Hercegh uram azonban rövid időn belül nagyon megelégette a dolgot. Hej pedig ha tudta volna, hogy Balogh uram szép reményekkel telt házasságot éppen az ő házasságával tette tönkre!

Telt az idő s egy szép napon, hogy az ajtófélfához támaszkodva nézett farkasszemet a két nekitelt asszonyka, Balogh és Hercegh uraknak egyszerre a szemükbe tünt valami és elfordították a fejüket.

Balogh uram ezalatt következőképp fohászodék.

— Oh édes Istenem, engedd hogy enyém legyen a fiu s ne a Herceghé!

Ugyanabban a pillanatban Hercegh is fálnak fordult:

— Add uram, hogy ne kem legyen a fiam!

Mig ők így és ilyenformán terveztek, végzett — a golya madár. Talán ugyilehet önagysága Golya asszonyság megunta a

Pedig ők csak összetartással, erős szeretettel tudnának eredményt elérni.

Segíts magadon az Isten is megsegít!

H I R E K.

— **Jubileum.** Ritka szép ünnepélyt rendez folyó hó 14-én a hevesi járás községi jegyzői kara. Korponay István járási főszolgabíró urat 1877 év december havában tartott megyei tisztújítás közgyűlésén választotta meg a megye közönsége az akkori alsótarnajárási, most hevesi járáshoz segédszolgabírónak, ki ez által a megyei tisztis karba lépve, ez idő óta folytonosan mint szolgabíró, majd öt év óta mint a hevesi járás közszeretben álló Főszolgabírója szolgálja megyéjét. Huszonöt esztendő hanyatlott immár azóta a mulandóság tengerébe, mely negyedszázad a nagy világegyetemben ugyan csak egy szemernyi idő, de egy ember életében, különösen a nehéz és sok változásnak alávetett közigazgatásnál töltött szolgálatban rendkívüli nagy és csak keveseknek jut osztályrészül azt megérni.

Ezen huszonöt évi szolgálatot ünnepli tehát a járás jegyzői kara, kik a közkedveltségű és általánosan mindenki által tisztelt és szeretett járási Főnöküknek tiszta és odaadó szívből jövő érzelmeikkel fogják leróni hálájuk és kegyeletük adóját. A jubiláns Főszolgabírót a jelzett nap déli óráiban saját lakásán fogja felkeresni testületileg a jegyzői kar, mikor is az üdvözlő beszédet Veidner Károly kiskörei jegyző, mint a járási jegyzői fiók egyeslet elnöke fogja mondani, melylyel egyidejűleg nyújtják át a díszes és értékes emlék tárgyat, egy művészi kivitelű ezüstserleget, melylyel a jegyzői kar ajándékozza meg szerett Főnökét. A tisztelgés után déli 1 órakor társasbédet rendeznek a községi jegyzők a „Zöldhordó“ vendéglőben, melyben az ünnepelt Főszolgabíró és szíves barátjai, mint társadalmunk kitünőségei fognak részt venni, bár a jegyzői kar vendégei lesznek. A jubiláns Főszolgabírónak mi is készséggel hajtjuk meg elismerésünk zászlaját és részünkről is őszinte szívből

kivánjuk, hogy mint az igazság hű őrét, mint a valódi demokrácia képviselőjét, mint a fáradhatatlan munka és ernyedetlen szorgalom által a páratlan és semmi kívánni valót fel nem hagyó gyors és jó közigazgatás megteremtőjét, mint népének atyját, alattvaló munkatársainak a munkában hű részeseit és tanácsadóit, mint jó barátot, jó polgárt és hazafit: az ország, megye, járás és családjának javára a gondviselés sokáig éltesse.

— **Köszönetnyilvánítás.** Meister Ede ugy a maga, mint családja nevében, ezen uton mond köszönetet jóbarátainak és ismerőseinek, kik felejtethetetlen neje elhunytá felett részvétüket nyilvánították. Heves, 1902. december 11-én.

— **Hirtelen halál.** Csintalan József tarnazsádányi 65 éves földmivest 7-én reggel az istállójában halva találták hozzátartozói. Az orvos rendőri jelentés szerint halálát a pálinka okozta. A jelek arra vallottak hogy szesz élvezete okozta a szívshűdést mely megölte a még különben erős szervezetű öreg embert.

— **Uj lap.** Vármegyénkben egygyel szaporodott ismét a heti lapok száma. Az új lap Pásztón indult meg. Címe: „Pásztó és Vidéke“. A lap főszerkesztője dr. Platty Adorján, a jónévű poéta, felelős szerkesztője pedig Kemény Dezső.

— **Kóbor cigányok.** Nem mulik el hét, hogy vármegyénk területén föl ne üsse a fejét egy-egy kóbor cigánykaraván és galibát ne okozzon. A héten Hatvan körül kóborolt egy ilyen trupp és szerencsésen megdézsmálta a határban tartózkodó juhnyáját. A csendőrség üzöbe vette őket.

— **A hűség cselédek jutalma.** Versényi Zsigmond fehértemplomi, Illés Odón tolmácsi, Mártonfy Kálmán szentesi, Penc Lajos moóri, Kempelen Imre mohai földbirtokosok és Derékegyház község előljárósága arra legméltóbb cselédeiket a gazdasági pénztárnál biztosították. Azt hisszük ez a legszebb karácsonyi ajándék és legillőbb jutalom a becsület és hű cselédek irányában.

— **Falb jóslása decemberre.** December havában — így jósol Falb — a lecsapódások szaporodnak és bőségebbek, mint voltak a múlt hónapban. Az első a és

negyedik hét elejének kivételével, a mikor néhány napig szárazság lesz, folytonosan esős az időjárás. Különösen a kritikus napok — 15-ike és 29-ike körül — válnak kiterjedtekké az esőzések. Havazni ellenben csak szórványosan fog. A hőmérséklet aránylag még magasabb mint volt novemberben, csak a hó vége felé válik igen hidegre. Az utolsó napokban azonban ismét emelkedik a hőmérséklet és melegebb idő várható.

— **A vonat kerekei alatt.** Gyöngyösről tudósítják: Rettenetes halállal végezte ki magát egy Gyöngyösön állomásozó közhuszár. A reggel 3 óra 50 perckor induló vonat alá vetette magát. A sötétben a gépész nem látta a földön fekvő alakot s ekként rárobogott a dübörgő vasparipa. Minthogy nem a sinekre, hanem a sinek közé helyezkedett, a vonat gépe az összeroncsolt holtestet egészen Halászig tolt maga előtt — anélkül természetesen, hogy a gépész a szerencsétlenséget még csak gyanította volna is. Halászon látták meg a hullát s alig tudták kiszabadítani a gép alól, a hova az összeroncsolt fej- és nyakrészek kapesán beszorult. A boldogtalan közhuszár holtestét beszállították a kaszárnyába a hol most kutatják az öngyilkosság okát.

— **Tömeges biztosítás a Munkáspénztárba.** Azok a nemes szívű földbirtokosok, akik oly szép példát adtak eselédeknek az Országos Gazdasági Munkás és Cselédségélypénztárba való beiratása által, egyre nagyobb számú követőkre találnak. A napokban Háader György Pestmegyei földbirtokos iratta be a pénztárba cselédeit, most pedig Gróf Almássy Dénes egyszerre 167 cselédjét biztosította a munkáspénztárnál.

— **Figyelmeztetés** a postai csomagok célszerű csomagolása, helyes címzése stb. tárgyában.

A karácsonyi és ujévi rendkívüli csomagforgalom ideje alatt a küldeményeknek késelelem nélkül való kezelése csak úgy biztosítható, ha a közönség a csomagolásra és címzésre vonatkozó postai szabályokat betartja. Különösen szem előtt tartandók a következők: 1. Pénzt, ékszer, más tárgyakkal egybe csomagolni nem szabad. 2. Csomagolásra faláda, vesszőből font kosár, viaszos vagy tiszta közönséges vászon, kisebb értékű és csekélyebb súlyú tárgyaknál pedig erős csomagoló papír használandó. Vászon vagy papírburkolattal bíró csomagokat, göb nélküli zsineggel többszörösen és jó szoroson átkötni, a zsineg kereszte-

gödölyei csendéletet, mert egy és ugyanazon nap kopogtatott erősen kerepelve a vásártéri mézárások háza előtt, Hereceghé lett a fiu, Baloghé a leány.

Az Istenáldás egész megfiatalította az öreg Hereceghet, hát még amikor megtudta, hogy a szomszédé csak lány! Nem kívánt már több gyermeket, attól való félelmében hátha lány lesz. Nagyon félt ettől. Balogh uramat ellenben, csaknem szerencsétlenné tette ez a nap. Épp oly kevésé kívánta most már a fiut, mint Herecegh a leányt.

Ha most éltek volna Herecegh bizonyosan jogásznak, Balogh doktor kisasszonynak adta volna a gyermekét. De mivel akkor még mézárósnak érdemesebb volt lenni mint jogásznak, erősen eltökélt szándéka volt Hereceghnek, hogy derék mézárósné nevel a fiából. Balogh pedig egész erejét a lánynak szentelté és erős volt a hite, hogyha egy király vagy legalább is egy herceg véletlenül Gödölyére téved, okvetlenül elveszi a lányát.

Alig vetette le a kis Herecegh Károlyka a szoknyát szép fehér kötöcskét kapott s oldalán esinos, kis acél lógott. Herecegh uram örömmel nézte ilyenkor a kicsit, Balogh uram pedig görcsösen hunyta le a szemét. Ugyanigy tett Herecegh uram is, ha látta

a kis aranyhaju Iluskát a Balogh szomszéd nyakában.

*

A gödölyei mézárások házasságának huszadik évfordulóján egész Gödölye fel volt, mindenki arról beszélt. Baloghéknál csak családi ünnep volt, de az egész város fiatalságával. Hogyne, mikor az aranyhaju tizenkilenc éves Iluskának édes esengésű hangja parancs volt nekik... Hereceghék fia épp most két hete, hogy a cég általános elismerése közt vágott remekbe. Volt is mulatság, hogyne, mikor másnap már Herecegh Károly neve fog diszelegni a gödölyei mézárósné üzlet tetején.

Másnap csakugyan a fiatal Herecegh állt az ajtó előtt. De ime átellenben sem az öreg Baloghot találta, akis Ilonka állt ott felgyürt ujjakkal a véres kis kést veregette tiszta kis kötőjéhez, ami váratlanul ért Károly öcsénket kellemes érzésekbe kergette.

Talán ők is folytatták volna a harcot, ha nem jött volna közbe egy szenzációs eset. Bált rendeztek Gödölyén. Csak ter-

mészertes, hogy a két mézárósné is meghívták. El is mentek, de hogy, hogy nem úgy történt a dolog, hogy a Károly mézárósné nagyon sokat táncolt a szép Iluska mézárósnével. A rossz nyelvek még azt is mondták, hogy egy-két gyanús cuppanás is elhangzott a tánc közben. Ki tudja? Annyi azonban bizonyos, hogy ettől a naptól kezdve Károlynak nagyon sok husa volt amit vesepecsenyére akart becsérélni, Iluskának pedig nagyon sok volt a vesepecsenyéje. A segédek állítása szerint a feltűnő csak az volt, hogy Károly igen hosszan irta a számlát s az Iluska buzgón olvasta aztán apróra tépte rózsás kezeivel.

Azt hiszik talán azért tépte el, mert gyűlölte a nevét? Dehogy! Megmondta a Gödölyei Lapok egyik száma, melyben ez állt:

Herecegh Károly ur és
Balogh Ilonka k. a.
jegyesek.

Hogy ez a kis hír sok fáradság után került a lapba, az bizonyos. De azóta csend van Gödölyén.

ANIÓ.

zési pontjain pedig pecsétviasszal lezárni kell. A pecsételéskor vésett pecsétnyomó használandó. 3. A címzésnél kiváló gond fordítandó a címzett vezeték és keresztnévénél vagy más megkülönböztető jelzésnek (pl. ifjabb, idősb, özvegy stb.) továbbá a címzett polgári állásának vagy foglalkozásának és lakhelyének pontos kitétele; a Budapestre és Bécsbe szóló küldemények címírataiban ezenkívül a kerület, utca, házszám, emelet és ajtó jelzés stb. kiteendő. A rendeltetési hely tüzetes jelzése (vármegye) s ha ott posta nincs, az utolsó posta pontos és olvasható feljegyzése különösen szükséges. 4. A címet magára a burkolatra kell írni, de ha ez nem lehetséges, úgy a cím fatáblácskára bórparafára vagy erős lemezpapírra irandó, melyet tartósan a csomaghoz kell kötni. A papírlapokra irt címeket mindig egész terjedelmében kell a burkolatra felragasztani. Felette kívánatos, hogy a feladó nevét és lakását, továbbá a címrát összes adatait feltüntetve papírlap legyen magában a csomagban is elhelyezve, arra az esetre, hogy ha a burkolaton levő címrát leesné, elveszne, vagy pedig olvashatatlanná válnék a küldemény bizottsági felbontása után a jelzett papírlap alapján a csomagot mégis kézbesíteni lehessen. Kívánatos továbbá, hogy a feladó saját nevét és lakását a csomagon levő címrát felső részén is kitüntesse. 5. Csomagok tartalmát úgy a címraton, mint a szállítóleveleken szabatosan és részletesen kell jelezni. Budapestre és Bécsbe szóló élelmi szereket illetve fogyasztási adó alá eső tárgyakat (husnemű, szeszes italok stb.) tartalmazó csomagok címírataira, nemkülönben az ilyen csomaghoz tartozó szállítóleveleken a tartalom minőség és mennyiség szerint kiirandó (pl. szalonna 2 klg., egy pulyka 3 klg., 2 liter bor stb.) A tartalom ily részletes megjelölése a fogyasztási adó kivételére szempontjából szükséges és a gyors kézbesítést lényegesen előmozdítja.

Budapest, 1902. évi november 26.

Demény s. k.

— **Meghiusult betörés.** Ismeretlen tettesek ki akarták rabolni a héten a gyöngyösi újszidótemplomot, betörték a templom színesüvegű ablakait és be is hatoltak a templomba, de a Wertheim-szekerényt hiába feszítették, nem tudták vele boldogulni. Így hát tervük kudarcot vallott. A kassza acélpáncélja „kemény dió”-nak bizonyult nem birkóztak meg vele.

— **Szerencse a szerencsétlenségben.** Motisán Gábor madarász lakos eséplőgépfűtő szeptember havában szerencsétlenül járt, amennyiben a eséplőgépfűtő bal karját elszakította, s ennek következtében 3 nap múlva meghalt, feleségét és kiskorú gyermekeit nagy nyomorban hagyva. A nyomor azonban hamar meg lett szüntetve miután Motisán Gábort, mint eselédet a gazdája biztosította a munkáspénztárnál s azonkívül mint gépfűtő is biztosítva volt eme kétszeres biztosítás alapján özvegye a munkáspénztártól 800 korona haláleseti segélyt kapott, a melyet az igazgatósági titkár folyó hó 7-én személyesen kézbesített a szegény özvegy asszonynak.

— **Ébredés Naptára.** Az Ébredés politikai hetilap, a mely egy évi fennállása alatt egész Magyarország legkedveltebb ellenzéki lapjává lett, az összes hetilapok között az egyedüli, a mely nyolc koronás évi előfizetési díj mellett még egy fényesen kiállított és magas irodalmi színvonalon álló naptárt is ajánl az előfizetőinek. A díszes naptárt most megjelent ötvenegyedik számával küldte szét a szerkesztőség előfizetőinek. Cikkeket irtak bele: Kossuth Ferenc, gróf Zichy Jenő, Illyés Bálint, dr. Pap Zoltán országgyűlési képviselők,

továbbá Gelléri Mór, Prém József, Gara József Szentéy Gyula, Farkas Emőd és mások. A naptárt közel negyven kép díszíti. Az Ébredés szerkesztősége a most belépő előfizetőinek is megküldi díjtalanul a naptárt. Az Ébredés előfizetési ára: negyvenévenként 2 korona. A naptár külön 60 fillérért megrendelhető: Budapest IV., Váci-utca 21.

— **Irodalom.** A Chik Parisien 53. száma jelent e hóban előkelő báliszám tartalma a legújabb és legszebb mintákat a bálidényre szemelőtt tartva az idényszerű színeket úgy a szövegeknél mint a kész ruháknál. Ezenkívül estély, látogató és utcai készletek rendkívüli választékban láthatók ezen előnyösen ismert divatlapban.

CSARNOK.

Meghalok!

Korai halálról	Minden röpke dallal
Zeng egyre a dal:	Több rajtam a seb
Meghalok, meghalok	S minden röpke dallal
Én, a fiatal!	Éltem kevesebb...

Fut, — szalad az óra,
Homokja le hull, —
Meghalok, meghalok,
Mulhatatlanul!

Vallomás.

Elibéd álok nyájas olvasó, még nyájasabb olvasónő, s szemlesütve, szégyenkezve vallom meg, hogy szerelmes voltam!

Óh! Csak kacagjatok ki, nevezetek őrzöngöl bolondnak, mind hasztalan, én szerettem, még pedig valóságos, olykor lángoló, némelykor sziporkázó, néha pedig hamvadzó tüzzel!

De ne higyjétek, mintha az én szerelmemnek története nem volna, ... dehogyan is nincs!

Kezdődött pedig ez a história attól a peretől fogva, ahogy én, Ót, megláttam. Egy tekintet karesu derekára, hőszerű nyakára, s én meg valék büvölve, — rabjává levék!

Betegé kellett volna lennem, ha meg nem hódítom, ami körülményeihez képest nem is került nagy áldozatomba!... Meghódítottam, s így enyém volt, — osztatlanul.

Ne higye senki, hogy házi barátjaim előtt nem tudtam kellő tiszteletet szerezni a „Pipa, szép asszony és paripa” szentháromságának.

De ti türelmes olvasóim ugyebár erre kevésbbé vagytok kíváncsiak, mintsem a tulajdonképeni szerelmi történetemre, melynek végéről hangom komolyságánál, eszmém érzelmdus voltánál fogva szentül azt kell hihnetek, hogy fölötte tragikus leendő....

Sőt nem tiltakozom az ellen sem, hogy a lágy szívű olvasónő készen tartsa patyolatkendőjét, s merem mondani, hogy a legkeményebb férfi szíve is meg fog indulni, bánatomon.

Enyém volt ő, s én büvös körében mézes heteket, sőt mondhatom mézes hónapokat töltöttem. Ez idő alatt kiesiny szobám kevés napsugarat pillanthatott meg, mert úgy telve volt boldogságtól, hogy egyetlen sugarcseke is alig szűrődhetett be.

Szerelmemnek három fázisát tudtam megkülönböztetni.

Az első fázis, — a midőn a mézes hetek alatt ő, hófehér színet vesztve, nap-nap után mindjobban halványodott, s nekem még jobban tetszett mint azelőtt.

A második fázisa volt a szerelmemnek az a kissé lehűtött lázas kedélyállapot, melyet hosszabb együttlét szokott előidézni.

Fölötte jól éreztem magam, s az ő arcától a ragyogó hajnalpír többé sohasem tűnt el. Ezen pír előlött az arc teljében végig húzódott a nyakáig, mindjobban halványodva, majd vakító hősínbe csapva át, a mely ismét rózsaszín nyakékba olvadt.

Mi már ekkor közelebbről ismertük egymást, s mondhatom elválhatatlanok voltunk. Ha sétálni mentem, velem volt, s ha jól emlékszem egyszer az Ifjúsági Körben is velem volt.

Mennyire csodálták szépségét, mennyire irigyelték tőlem!

De ebben semmi csodálatos nincs!

A harmadik fázis — ez a legérdekesebb! Az volt, midőn.... De talán mondanom sem kellene!.....

Hiszen magától értődik!....

Ki látta Fatinizzát?..... Oh! Ez a Fatinizza!..... Fatinizza, mi minden nem történt!?

Nos hát! midőn a vágytólégő Kancsukoff fölemelte szerelme tárgyát, egy szénfekete néger leányban, így kiáltott föl:

Bizonyára irántam való szerelmében feketedett meg!

Szóról-szóra ezt mondhatnám én is, szerelmem tárgyának harmadik fázisáról.

Mert biz ő kevésbbé lett fekete, mint a bájos pszeudó Fatinizza!

Ah oly fekete, miként az éj!

S ekkor szerettem őt legforróbb érzellemmel legigazabb odaadással, legföltékenyebb hűséggel!.....

Kináltak volna érte nem tudom mit, — világért dehogyan adtam volna.

De boldogságomat megirigyelték a párok s el kelle őt vesztenem!.....

Egy alkalommal sétálni mentem. Este volt a csillagok fényesen, de a lámpák annál kevésbbé égtek! E félhomályt arra használtam fel, hogy vele enyegjek.

Annyira elmerültem pajzán mulatozásomba, hogy nem vettem észre, midőn egy férfi egyenesen nekem jött, belém botlott, s elterült a kövezeten!..... Neki kutya baja sem lett, felkelt, pardon-t kért, s tovább álott!.....

De szerelmem tárgyának ez oltotta ki életét!

Mert midőn a szórakozott polgártárral gámboláztam, ő kiesett a kezemből, s dírib-darabra szétörve, szerte hullott a kövezet felületén!.....

Onök csodálkozva tekintenek rám?

Tudom én hogy mit beszéltek! Bárha a bu meg is zavarta az eszemet!

Igen, öröké kimult azármények világából, s én megfogadtam, hogy soha, ez életben nem veszek többé — tajtékipipát.

Szerkesztői üzenetek.

J. I. Budapest. Tárcaja nem őríti meg a mértéket.

SZŐLŐOLTVÁNYOK

szokvány minőségben és európai nemes gyökeres és sima vesszők mélyen leszállított árákon. Oltványok ezre 90—100 frt. Mindenik a legkiválóbb bor- és esemegefajokból, fajtisztán, teljes jótállással. Ha a szállítvány a megrendelésnek meg nem felelne, úgy az oda- és visszaszállítás költséget, valamint a megrendelő által kifizetett összeget hiány nélkül azonnal visszafizetem. Így mindenki ebbeli szükségletét az én költségesen házához szállítva tekintheti meg.

ÉLŐKERÍTÉS Gleditschia esemeték és magvak. Oriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívüli csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át úgy hogy a bekerített részek teljesen kulescsal zárhatók. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott ültetési és kezelési utasítás mellékeltek. Bővebb tájékozás végett színes fénynyomatu díszes árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek, rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzésen kívül egy oly könyvet kap ezzel, ki címét egy levelezőlapon tudatja, mely ninesen az a ház vagy család, a hol annak tartalmát hasznára ne fordítanak, városon, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is érdekében áll, kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek.

DIÓCSEMETÉK. Kétéves, óriási jövődelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése majd minden gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt. Cim: „Érmelléki Első Szőlőoltvány-Telep” Nagy-Kágya u. p. Székelyhid. 7—20

